

Geachte Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, geachte Voorzitter van de Kamercommissie Volksgezondheid.

Bij dit schrijven wens ik mijn ontslag in te dienen als plaatsvervangend lid van de Federale Commissie voor Evaluatie Euthanasie (FCEE).

De Kamercommissie Volksgezondheid stelde terechte vragen over de onafhankelijkheid en rol van deze commissie. De FCEE is inderdaad niet onafhankelijk noch objectief. Wanneer er aangiftes die niet conform de wet worden gedetecteerd, worden deze niet zoals de wet het voorschrijft doorgestuurd naar het Parket voor toetsing, maar wordt er zelf voor rechter gespeeld. Het meest treffende voorbeeld speelde zich op de vergadering van dinsdag 5 september 2017 af: er werd een euthanasie behandeld van een diep demente patiënte met de ziekte van Parkinson, door een huisarts die totaal incompetent is, geen flauw idee heeft van palliatie, op vraag van de familie. De intentie was het doden van de patiënt. Er was geen verzoek van de patiënt. Het middel om het lijden van de patiënt te verlichten was onevenredig. Waarschijnlijk was het advies van een andere arts niet onafhankelijk en retroactief. Geen enkele voorwaarde die in de wet beschreven, tenzij de aangifte, was voldaan. De arts werd door de commissie ondervraagd. De ondervraging werd opgenomen. Er werd een video van de toestand van de patiënt vooraf rondgestuurd. Er werd uren gedebatteerd en tot slot gestemd, er werd nipt geen twee derde meerderheid bereikt om dit dossier door te sturen naar het Parket voor onderzoek. De beweegredenen van diegenen die het niet wilden doorsturen zijn fundamenteel politiek van aard: het verdedigen van euthanasie in eender welke omstandigheid, angst dat er in Wallonië weer minder euthanasie zou uitgevoerd worden, de wens voor euthanasie bij dementie. Met deze beslissing is deze FCEE bewezen obsoleet. Zij rekt de wet niet op, maar overtreedt deze.

Ik wens geen deel uit te maken van een commissie die bewust de wet overtreedt en dit probeert te verdoezelen. De aanwezige juristen maakten duidelijk dat het interpreteren van de wet niet toekomt aan deze FCEE. Op het einde van de vergadering werden de leden duidelijk gemaakt dat zij niet mochten communiceren over dit debat en deze beslissing. Dit is onaanvaardbaar, en mijn tweede reden om ontslag te nemen. Wij hebben allen een opdracht van vertegenwoordiger van een gemeenschap en bovendien waarschijnlijk allemaal een opdracht om les en voordrachten over de toetsing euthanasie te geven.

Een derde element is dat ik tijdens de eerste van de twee vergaderingen die ik bijwoonde, als neuroloog mijn bezorgdheid uitte over de kwetsbare groep van sterk aangetaste neurologische patiënten, zoals patiënten met multipale sclerose. Dat in deze groep er niet lichtzinnig met euthanasie mag omgegaan worden. Hierop werd ik de mond gesnoerd door een lid van een organisatie waardig sterven. De voorzitter noch ondervoorzitter kwamen tussen om mijn spreekrecht te garanderen. Ik wens geen lid te zijn van dergelijke commissie.

Ten vierde: de evaluatiecommissie euthanasie heeft geen mogelijkheid om de feitelijkheid van de aangegeven gegevens te toetsen. Ik weet ondertussen als practicus hoe ik zo een aangifteformulier euthanasie moet invullen zodat dit zonder aarzeling door de FCEE zal goedgekeurd worden zonder enige controle van de feitelijkheid. Door de leden artsen van deze commissie worden heel wat euthanasiën

zelf uitgevoerd, zij weten dat zij zichzelf en elkaar steeds uit de wind kunnen zetten, deze straffeloosheid is beangstigend.

Er is een veel logischere plaats van toetsing van de aangiftes: de provinciale geneeskundige commissies (PGC). Ik ben voorzitter van deze commissie in West Vlaanderen maar mijn mandaat loopt ten einde. De artsen in deze PGC's worden niet samengesteld op ideologisch politieke basis, zij hebben ervaring met het toetsen aan de wet en bij twijfel of overtreding dit aan het Parket door te spelen. Er is mogelijkheid van toetsing van de feitelijke via de inspecteur van het FAGG en de provinciale Gezondheidsinspecteur. Het Parket beslist al dan niet te vervolgen, niet de PGC. Type voorbeeld is de wet onderhouden toxicomanie, waarbij de PGC kan toetsen of een voorschrift voor verdovende middelen voor een verslaving of een correcte medische indicatie is en zo nodig kan verwijzen naar het Parket. Dit doen de PGC's al decennia, idem voor onwettige uitoefening van de geneeskunde en vervalste medicatievoorschriften.

Het ironische is dat ik een groot voorstander ben van euthanasie, ook bij gevorderde neurologische ziekten en dankbaar ben dat de wetgever het mij mogelijk gemaakt heeft om verschrikkelijk lijden te stoppen, oprecht te kunnen luisteren naar mijn patiënt en diens autonomie absoluut te kunnen respecteren zonder paternalisme. De wet euthanasie heeft een enorme maatschappelijke ondersteuning, het zou tragisch zijn dat deze wet in diskrediet komt als blijkt dat één van haar fundamenteën, de toetsing achteraf door de FCEE niet uitgevoerd wordt omdat deze commissie haar toevertrouwde taak niet doet en zelfs niet kan doen.

Met hoogachting en vertrouwen

Ludo Vanopdenbosch

Dr. Ludo Vanopdenbosch

Neuroloog: neuro-oncologie en MS

Palliatiefarts

Gastprofessor KULeuven

Voorzitter Commissie voor Ethiek AZ Sint Jan Brugge Oostende

Voorzitter Provinciale geneeskundige Commissie van West Vlaanderen

Dienst Neurologie AZ Sint Jan Brugge Oostende

Ruddershove 10 8000 Brugge 050452370